

Ušchlý strom

Dívám se z okna dolů,
na mnoho zelených stromů,
na záplavu barevných květů,
na rozlehlé kopce,
lesy a hory v dálce modravé,
v slunečních paprscích třpytivé.

Dívám se na voňavé lány obilí,
jak se chvějí ve větru.
Dívám se na třešňový strom,
obtěžkaný ovocem.
Dobře vím, že je to z lásky,
k nám lidem všem.

Tvé milosrdenství
nad námi se klene,
a je ho plná zem!

Dívám se na rušnou ulici,
na lidi, za větrem se honící.
Všude je chvat a spěch.

Uprostřed zeleně,
uprostřed života,
stojí strom bez listí,
suchý.

Uprostřed řady stromů,
stojí sám, suchý.
Stojí tam,
kam zasadil ho jeho pán!
Jen život z něho
pomaloučku vyprchal.

Stojí tam jako výstraha!
Vždyť uschlému stromu
mnohý se křesťan podobá!
Stojí tam, kam ho zasadil
jeho Pán.

Však bez známek života,
bez listí, bez ovoce.

A možná ani neví sám,
že život z něho pomaloučku unikal,
až zmizel docela.
Až z něho vyprchal.

Co k tomu říká Pán?
Ještě ho okopám,
ještě ho pohnojím
ještě mu šanci dám!

Děkuji Ti, Pane Ježíši,
za milost Tvoji nejvyšší!
Děkuji Ti, že dlouho čekáš,
z lásky k nám!